



**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI



WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO



ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

IR-XIV.432.9.13.2020

DECYZJA Nr 131/21
Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 10.11.2021 r.

podjęta w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego,
- 2) Renata Janik – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego,
- 3) Marek Jońca – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego,
- 4) Tomasz Jamka – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 oraz art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743), oraz art. 25 pkt 1 i art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057), 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668, z późn. zm.), art. 104 i art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.)

w sprawie:

wszczętej na wniosek Beneficjenta: ul.

w przedmiocie:

udzielenia ulgi w formie rozłożenia na raty całości należności wraz z należnymi odsetkami, których wysokość została określona przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w decyzji ostatecznej nr RPSW.IZ.UMWSW.....z dnia r.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 10 listopada 2021 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013

orzeka:

odmawia się Beneficjentowi: udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez rozłożenie na raty całości należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla



zaległości podatkowych, których wysokość została określona przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w decyzji ostatecznej nr RPSW.IZ.UMWSW.....z dnia r.

UZASADNIENIE

W dniu r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007–2013, zwany dalej „Instytucją Zarządzającą”, wydał decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW..... określającą Beneficjentowi: z siedzibą, zwanemu dalej „Beneficjentem”, przypadającą do zwrotu kwotę środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, zwanego dalej „EFRR”, w wysokości: **zł (słownie: zł, ...100)** z tytułu zwrotu części dofinansowania przekazanego na podstawie umowy nr UDA-RPSW..... o dofinansowanie projektu nr WND-RPSW..... wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych oraz określającą termin naliczenia odsetek i sposób zapłaty.

Zgodnie z art. 207 ust. 12a ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”, Beneficjentowi przysługiwało prawo do złożenia do Instytucji Zarządzającej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Ponadto, Beneficjent miał możliwość wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia za pośrednictwem Instytucji Zarządzającej, rezygnując jednocześnie z możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, z czego Beneficjent skorzystał. W dniu r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach wydał wyrok sygn. akt.....oddalający skargę Beneficjenta.

W związku z tym, zgodnie z art. 207 ust. 1 ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.) Beneficjent zobowiązany był do zwrotu dofinansowania wraz z należnymi odsetkami w terminie 14 dni liczonych od dnia doręczenia ostatecznej decyzji. Przedmiotowa Decyzja została odebrana przez Beneficjenta w dniu 13 sierpnia 2020 r., a stała się ostateczna wraz z dniem 28 sierpnia 2020 r.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.7.2021 z dnia 14 kwietnia 2021r. skierowała do Beneficjenta upomnienie nr, w którym na podstawie art. 15 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, z późn. zm.) wezwała Beneficjenta do dokonania wpłaty następujących należności:

- 1) część dofinansowania projektu nr WND-RPSW..... ze środków EFRR podlegająca zwrotowi zgodnie z Decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr RPSW.IZ.UMWSW.....z dniar., wypłacona na podstawie Umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW....., zawartej w dniu



- r. tj. należność główna w kwocie zł, odsetki od dnia 8 listopada 2016 r. do dnia 14 kwietnia 2021 r. w kwociezł,
- 2) dalsze odsetki do doliczenia w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych od dnia 15 kwietnia 2021 r. do dnia obciążenia rachunku bankowego Beneficjenta spłaconą kwotą od kwot głównych środków EFRR wskazanych w Decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia ... r.
 - 3) koszty upomnienia - 11,60 zł.

Beneficjent odebrał ww. upomnienie w dniu 22 kwietnia 2021 r.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.13.2021 z dnia 27 maja 2021 r. wniosła o wszczęcie egzekucji przeciwko Beneficjentowi. Organ Skarbowy wyegzekwował środki w następującej wysokości:

- 1) **20 859,37 zł** - zgodnie z wyciągiem nr 19/2021 z dnia 29.07.2021r. w okresie od 16.06.2021r. do 30.06.2021 r.
- 2) **13 334,48 zł** - zgodnie z wyciągami nr 19/2021 z dnia 29.07.2021 r., nr 20/2021z dnia 02.08.2021 r. oraz nr 21/2021 z dnia 04.08.2021 r. w okresie od 01.07.2021 r. do 31.07.2021 r.,
- 3) **10 200,15** zgodnie z wyciągami: nr 22/2021 z dnia 05.08.2021 r., nr 23/2021 z dnia 09.08.2021 r., nr 24/2021 z dnia 10.08.2021 r., nr 25/2021 z dnia 12.08.2021 r., nr 27/2021 z dnia 17.08.2021 r., nr 28/2021 z dnia 19.08.2021 r., nr 30/2021 z dnia 24.08.2021r., nr 31/2021 z dnia 25.08.2021r. w okresie od 01.08.2021 r. do 25.08.2021r.

Organ Skarbowy od dnia 16.06.2021 r. do dnia 25.08.2021 r. wyegzekwował od Beneficjenta środki w łącznej wysokości **44 394,00 zł**. Zobowiązanie wobec Instytucji Zarządzającej zostało spłacone w wysokości **44 394,00 zł** (kwota główna EFRR w wysokości **32 302,29 zł**, odsetki w kwocie **12 091,71 zł**). Ponadto z ww. wyegzekwowanych łącznie środków Naczelnik ... Urzędu Skarbowego pomniejszył opłatę komorniczą w wysokości **2 219,70 zł** oraz uzyskał spłatę kosztów upomnienia w kwocie **11,60 zł**.

Beneficjent pismem z dnia 14 maja 2021 r. (data wpływu do Instytucji Zarządzającej – 18 maja 2021 r.) wniosł o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązania w formie rozłożenia na raty płatności całości należności w wysokościzł (**słownie:zł, ../100**) oraz należnych odsetek w 24 miesięcznych ratach w wysokości po 35 143,87 zł (przy czym ostatnia rata zostałaby powiększona o naliczone odsetki od dnia 15 kwietnia 2021 r. do momentu całkowitej spłaty), począwszy od czerwca 2021 r. Beneficjent oświadczył, że taki sposób spłaty zadłużenia pozwoli na zachowanie płynności finansowej ...

W dniu 14 czerwca 2021 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo w którym Beneficjent przedłożył harmonogram spłat zadłużenia w kwocie zł w tym należność główna w wysokości zł oraz odsetki w wysokości zł wyliczone przez Beneficjenta na dzień 14 kwietnia 2021 r. Ponadto, ostatnia rata zostałaby powiększona o odsetki naliczone od dnia 15 kwietnia 2021 r. do momentu całkowitej spłaty. W załączeniu Beneficjent dołączył harmonogram spłaty zadłużenia, w którym wyznaczył terminy wpłaty



poszczególnych rat od dnia 30 czerwca 2021 r. do dnia 31 maja 2023 r. oraz określił wysokość poszczególnych rat.

W związku z tym, że Beneficjent prowadzi działalność gospodarczą, znajduje zastosowanie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r., poz. 743). Wobec tego Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-IVX.432.9.13.2021 z dnia 11 czerwca 2021 r. wezwała Beneficjenta do określenia rodzaju pomocy publicznej o jaką się ubiega. Beneficjent został pouczone, że w przypadku gdy pomoc zostanie zakwalifikowana jako *pomoc de minimis*, wówczas należy przedstawić informacje i dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U z 2010 r. Nr 53, poz. 311 z późn. zm.).

Na podstawie art. 79a § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, Instytucja Zarządzająca wskazała w ww. piśmie, iż dotychczas nie zostały wykazane zależne od Beneficjenta przesłanki pozytywnego rozpatrzenia wniosku, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem zawartym we wniosku wszczynającym postępowanie.

Na podstawie z art. 37 § 1 k.p.a. Instytucja Zarządzająca poinformowała również Beneficjenta o przysługującym prawie wniesienia ponaglenia do organu prowadzącego postępowanie w przypadku uznania, że zachodzi: beczynność organu, czyli niezłażwienie sprawy w terminie określonym w art. 35 k.p.a. lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 lub przewlekłość postępowania, czyli prowadzenie postępowania trwa dłużej niż to jest niezbędne do złażwienia sprawy.

W ww. piśmie Beneficjent został również poinformowany, że stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej zobowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W związku z powyższym Beneficjent zgodnie art. 10 § 1 k.p.a. mógł zająć stanowisko w sprawie w terminie 14 dni od dnia doręczenia pisma. W terminie tym – zgodnie z art. 79a § 2 k.p.a. – mógł on przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, od których zależy uwzględnienie jego wniosku. Z aktami sprawy Beneficjent mógł się zapoznać w dni robocze w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju, pokój nr ..., ul. Sienkiewicza 63, 25-002 Kielce, w godzinach od 7.00 - 15.00. Beneficjent odebrał ww. pismo w dniu 21 czerwca 2021 r.

W dniu 5 lipca 2021 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo dotyczące uzupełnienia informacji związanych z ubieganiem się przez Beneficjenta o możliwość spłaty należności w ratach. W załączeniu Beneficjent przedłożył sprawozdanie finansowe za okres 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r., sprawozdanie finansowe za okres 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r., formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, udzielaną na warunkach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 352 z 24.12.2013) oraz listę przypadków pomocy publicznej otrzymanej przez w ciągu ostatnich trzech lat.



Ponadto, Beneficjent złożył *Formularz informacji przedstawionych przy ubieganiu się o pomoc de minimis udzielaną na warunkach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 352 z 24.12.2013)*, w którym wskazał w pkt.10, że ... powstała w wyniku podziału innego przedsiębiorcy, tj..... Ponadto, Beneficjent dołączył tabelę przypadków pomocy publicznej otrzymanej przez za okres od 1 stycznia 2019 r. do 5 lipca 2021 r. Jak wynika z załączonej dokumentacji w wymaganym okresie otrzymał pomoc de minimis w wysokości EUR. Instytucja Zarządzająca dokonując ustaleń na podstawie ogólnie dostępnej informacji pozyskanej z systemu SUDOP (administrowanego przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów), stwierdziła, iż od 1 stycznia 2019 r. do 13 sierpnia 2021 r. Beneficjent nie otrzymał żadnej pomocy publicznej.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.9.13.2020 z dnia 15 lipca 2021 r. zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a. poinformowała Beneficjenta, że ze względu na konieczność przeprowadzenia analizy złożonych przez Beneficjenta dokumentów sprawa nie może być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z powyższym zostanie ona załatwiona do dnia 30 września 2021r. Beneficjent odebrał ww. pismo w dniu 20 lipca 2021 r.

Instytucja Zarządzająca zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. w dniu 20.09.2021 r. sporządziła pismo znak: IR-XIV.432.9.13.2020 ponownie zawiadamiające Beneficjenta o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji dotyczącej wniosku o udzielenie ulgi, informując o 7-dniowym terminie na zapoznanie się z aktami sprawy i możliwością wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto, zgodnie z art. 36 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2007-2013 zawiadomiła, że ze względu na konieczność umożliwienia Beneficjentowi wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa nie mogła być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z tym zostanie ona załatwiona do dnia 29.10.2021 r. Beneficjent potwierdził odbiór zawiadomienia w dniu 24 września 2021 r.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie Beneficjent w dniu 27.09.2021 r. zgłosił się do Instytucji Zarządzającej celem zapoznania się z materiałem dowodowym w ramach niniejszej sprawy administracyjnej, na okoliczność czego sporządzono stosowny Protokół z dnia 27.09.2021 r. Beneficjent w dniu zapoznania się z materiałem dowodowym w siedzibie Instytucji Zarządzającej nie wniósł uwag do toczącego się postępowania.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a u.f.p. organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności wskazanych w art. 60 pkt 6 u.f.p. jest Instytucja Zarządzająca. Na podstawie art. 64 ust 1 pkt 2 lit b u.f.p. należności o których mowa w art. 60 właściwy organ umarza w części, odracza terminy spłaty całości albo części należności lub rozkłada na raty płatności całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Zapisy niniejszej ustawy dają Instytucji Zarządzającej możliwość rozkładania na raty płatności całości albo części należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności



publicznoprawnych. Należności publicznoprawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 u.f.p. do niepodatkowych należności o charakterze publicznoprawnym należą należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Zgodnie z art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057) za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku regionalnego programu operacyjnego jest zarząd województwa. Na podstawie art. 26 ust 1 pkt 15 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju do zadań instytucji zarządzającej należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi.

Należy podkreślić, że każdy beneficjent, przystępując do konkursu w ramach jakiegokolwiek działania, jest obowiązany zapoznać się z zasadami konkursu, wytycznymi i obowiązującymi przepisami prawa.

W umowie o dofinansowanie projektu Beneficjent przyjął obowiązek realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu. Beneficjent zobowiązał się do wydatkowania środków zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami. Nie wywiązując się z warunków umowy o dofinansowanie projektu, musiał liczyć się z koniecznością zwrotu otrzymanego dofinansowania ze środków EFRR wraz z odsetkami.

W postępowaniu wszczętym na wniosek Beneficjenta, Instytucja Zarządzająca jest związana treścią i zakresem żądania Beneficjenta. W związku z tym, Instytucja Zarządzająca na wniosek Beneficjenta prowadzącego działalność gospodarczą, bada przesłanki udzielenia ulgi w postaci rozłożenia na raty płatności całości albo części należności publicznoprawnych przy uwzględnieniu przesłanek społecznych lub gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego.

Stosownie do art. 37 ust.1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:

- 1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis jakie otrzymał w roku w którym się o pomoc ubiega oraz w ciągu poprzedzających dwóch lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis, otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
- 2) informacji niezbędnych do udzielenia takiej pomocy.

W myśl art. 64 ust. 2 u.f.p., właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać określonych w art. 64 ust.1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej,



- 2) stanowią pomoc de minimis,
- 3) stanowią inną niż de minimis pomoc publiczną.

Warunki określone w art. 64 ust. 2 u.f.p. zawężają w stosunku do prowadzących działalność gospodarczą dopuszczalność stosowania ulg. Oznacza to, iż rozpoznanie wniosku przedsiębiorcy o udzielenie ulgi wymaga w pierwszej kolejności oceny, czy ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, a jeżeli tak to jakiego rodzaju. Dopiero, w drugiej kolejności celowe jest badanie wniosku pod kątem kryteriów, o których mowa w art. 64 ust.1 u.f.p.

Beneficjent, składając wniosek o ulgę w formie rozłożenia na raty, zwrócił się z prośbą, aby przy rozpatrzeniu ww. wniosku Instytucja Zarządzająca wzięła pod uwagę trudną sytuację w branży ... spowodowaną długotrwałym stanem pandemii COVID-19, co według Beneficjenta miało znaczący i negatywny sposób rzutować na kondycję i funkcjonowanie przedsiębiorstwa. Ponadto, wyrażenie zgody przez Instytucję Zarządzającą na spłatę zadłużenia w ratach pozwoliłoby uniknąć ... utraty płynności finansowej. Niemniej jednak należy zauważyć, iż Beneficjent wiedział, że zostanie nałożona korekta finansowa od dnia przeprowadzenia kontroli doraźnej, która została dokonana w dniach od dnia 4 sierpnia 2017 r. do dnia 12 grudnia 2017 r. ponieważ w wynikach tej kontroli wykazano w sposób bezsprzeczny brak utrzymania 1 etatu badawczego z 6, stanowiących wartości wskaźników rezultatu określonych we wniosku o dofinansowanie pod nazwą *Liczba utworzonych nowych etatów badawczych i Liczba powstałych etatów badawczych*, które Beneficjent powinien utrzymać w okresie trwałości projektu. Po przeprowadzeniu kontroli doraźnej 12 października 2018 r. Instytucja Zarządzająca nałożyła korektę finansową w wysokości zł. W toku postępowania administracyjnego po szczegółowej analizie materiału dowodowego Instytucja Zarządzająca, dokonała miarkowania innego niż początkowo i ostatecznie uznała za wydatek niekwalifikowalny w projekcie jedynie kwotę zł, z czego dofinansowanie do zwrotu wyniosło zł. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu2020 r. podjął uchwałę nr, obniżając wysokość korekty finansowej z kwoty zł do kwoty zł nałożonej na z siedzibą w, w którego prawa i obowiązki wstąpiłoz siedzibą w

Mając na uwadze powyższe, należy zauważać, że korekta finansowa nałożona pierwotnie była znacznie wyższa, a co za tym idzie Beneficjent już po kontroli doraźnej przeprowadzonej od dnia 4 sierpnia 2017 r. do dnia 12 grudnia 2017 r. powinien był zabezpieczyć środki finansowe na spłatę należnego względem Instytucji Zarządzającej zobowiązania.

Faktem bezsprzecznym w analizowanej sprawie jest fakt stwierdzenia w wyniku kontroli doraźnej nieprawidłowości w projekcie już w roku 2017, a następnie wymierzenia z ich tytułu korekty finansowej w kwocie zł w roku 2018. Następnie nadmienić należy, że sprawa określenia kwoty zwrotu środków dofinansowania z odsetkami prowadzona była od roku 2017 do roku 2020, a co za tym idzie Beneficjent miał świadomość konieczności zwrotu środków wykorzystanych z naruszeniem procedur. Co więcej wskazać należy, że zobowiązanie z tytułu zwrotu środków dofinansowania z odsetkami naliczonymi na podstawie art. 207 ust. 1 u.f.p. powstaje automatycznie na skutek wystąpienia przesłanek określonych w treści tego przepisu. W związku z tym stwierdzenie okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p., które miało miejsce w analizowanej sprawie już w roku 2017, skutkuje obowiązkiem wszczęcia procedury określonej w art. 207 ust. 8 i ust. 9 u.f.p. prowadzącej do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu środków, terminu od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków. Należy przy tym wskazać, że decyzja



o zwrocie środków ma charakter decyzji określającej tj. jedynie potwierdzającej konieczność zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami w określonej wysokości, na skutek wystąpienia zdarzenia, z którym ustawa wiąże taki obowiązek. W związku z czym, decyzja o zwrocie wydana ... r. potwierdziła jedynie konieczność zwrotu środków z odsetkami, a zobowiązanie do ich zwrotu powstało już w roku 2017. Instytucja Zarządzająca ponownie podkreśla, że Beneficjent już od roku 2017 miał świadomość konieczności zwrotu środków, ponieważ znane mu już były stwierdzone nieprawidłowości w realizacji projektu. Korekta finansowa wymierzona w pierwotnej wysokości w roku 2018 była na poziomie środków EFRR zł i podlegała zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Beneficjent otrzymał w dniu 7 stycznia 2019 r. stosowne wezwanie do zwrotu tych środków wraz z odsetkami. W związku z czym, pomimo świadomości konieczności uregulowania ciążącego ww. zobowiązania Beneficjent nie uregulował tej należności, ani też nie podjął żadnych czynności zmierzających chociaż do częściowego uregulowania tego zobowiązania względem Instytucji Zarządzającej. Dodatkowo należy wskazać, że na okres czasu od stwierdzenia nieprawidłowości do określenia kwoty zwrotu z odsetkami w decyzji administracyjnej miała wpływ przede wszystkim postawa Beneficjenta, który nie przedkładał żądanej parokrotnie przez Instytucję Zarządzającą dokumentacji niezbędnej do dokonania wymiaru korekty finansowej w projekcie. Beneficjent nie uznawał obowiązku zwrotu środków z odsetkami, czemu dał wyraz w korespondencji kierowanej do Instytucji Zarządzającej w latach 2017-2020. Nie dokonał zwrotu środków dofinansowania z odsetkami po otrzymanym wezwaniu czy w toku wszczętego postępowania administracyjnego, ani też w terminie wyznaczonym w decyzji nr RPSW.IZ.UMWSW..... z dnia r. W tym miejscu zaznaczyć należy, że dopiero po otrzymaniu tytułu wykonawczego wskutek zastosowania środków tzw. przymusu egzekucyjnego, Beneficjent zdecydował się na częściowe regulowanie istniejącego zobowiązania (tj. spłatę zobowiązania w 24 miesięcznych ratach), którego wysokość wzrosła znacznie o kwotę odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczanych od dnia przekazania dofinansowania tj. od dnia 08.11.2016 r. Beneficjent wskutek własnej autonomicznej decyzji nie zdecydował się na wcześniejszą spłatę ciążącego zobowiązania, a co za tym idzie w sposób realny i znaczący wpłynął na wysokość ostatecznej kwoty do zwrotu. Jak już wyżej wskazano, odsetki naliczane są od dnia 08.11.2016 od kwotyzł, czyli ich kwota wynosi na dzień wnioskowania o udzielenie niniejszej ulgi:zł, a ich wartość stale wzrasta aż do dnia całkowitej spłaty przedmiotowego zobowiązania. Zobowiązanie ze środków EFRR wraz z odsetkami łącznie na dzień wnioskowania o udzielenie niniejszej ulgi wynosiło więc kwotę: zł. Mając na uwadze fakt, że Beneficjent otrzymał uprzednio w roku 2019 przed wydaniem decyzji stosowne wezwanie na kwotę do zwrotu przekraczającą zł i powinien zabezpieczyć odpowiednie środki finansowe, należy wskazać, iż zwrot należności na kwotę przynajmniej w wysokościzł nie powinien stanowić więc zagrożenia dla płynności finansowej prowadzonej Natomiast, w odniesieniu do argumentacji Beneficjenta w zakresie wpływu pandemii COVID-19 na fakt możliwości uregulowania zobowiązania, wskazać należy, że stan epidemii został wprowadzony na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w marcu 2020 r., a Beneficjent o konieczności zwrotu środków z odsetkami w wysokości parokrotnie wyższej miał świadomość już od roku 2017.

Ponadto, należy zauważyć, iż obostrzenia wprowadzone przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej były sytuacjami wyłącznie przejściowymi, ponieważ wraz z wejściem w życie



kolejnych rozporządzeń Rady Ministrów w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii, poszczególne obostrzenia były znoszone w ramach tzw. 4 etapów odmrażania gospodarki.

Wobec powyższego, trudno jest przyjąć w analizowanej sprawie, iż przedmiotowe zobowiązanie powstało na skutek nadzwyczajnych i wyjątkowych okoliczności, spowodowanych działaniem czynników, na które Beneficjent nie miał wpływu i które były niezależne od jego postępowania tj. działania Beneficjenta w zakresie rozporządzenia przedmiotowymi środkami spowodowały niekorzystną dla niego sytuację, skutkującą zwrotem powyższych środków.

Korzystanie z dofinansowania na realizację projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 powinno być poprzedzone wnikliwą weryfikacją własnych zasobów finansowych, tak aby zapewnić realizację zaplanowanego przedsięwzięcia. Starając się o dofinansowanie ze środków unijnych Beneficjent zapewniał, iż poniesie ryzyko ewentualnych niepowodzeń w realizowaniu projektu. Beneficjent na podstawie umowy o dofinansowanie pobrał środki publiczne o znacznej wartości i wykorzystał je zwiększając własny stan majątkowy.

W omawianej sprawie Beneficjent nie powinien zwlekać ze zwrotem oczekując na rozstrzygnięcie sprawy decyzją administracyjną. Zobowiązanie Beneficjenta do zwrotu kwoty dofinansowania wykorzystanego niezgodnie z umową powstaje bowiem z mocy prawa, a nie z chwilą wydania decyzji, doręczenia jej ani uzyskania przymiotu ostateczności. Tym samym Beneficjent powinien był zabezpieczyć środki dokonywać spłaty zobowiązania od momentu kiedy ono powstało.

Beneficjent zwracając się z prośbą o wyrażenie zgody na spłatę należności w ratach, załączył harmonogram wskazując, że pierwsza rata zostanie spłacona na dzień 30 czerwca 2021 r. Spłata ta nie nastąpiła. Beneficjent nie dokonał również spłat trzech kolejnych rat, tj. do dnia 31 lipca 2021 r., do dnia 31 sierpnia 2021 r. oraz do dnia 30 września 2021 r. Poddaje to w wątpliwość wiarygodność wniosku Beneficjenta oraz jego zapewnienia co do zamiaru ratalnej spłaty zobowiązania.

Należy podkreślić, że postępowanie o udzielenie ulgi zostało wszczęte na wniosek Beneficjenta pismem z dnia 14 maja 2021 r., który oczekuje określonego, korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Przedstawiona przez niego propozycja wyrażona w harmonogramie spłat powinna dawać gwarancję spłaty zobowiązania w proponowanych przez Beneficjenta terminach. Tymczasem Beneficjent nie dotrzymał warunków przedstawionych we własnej propozycji spłaty zobowiązania. Naczelnik ... Urzędu Skarbowego w Kielcach przeprowadził skuteczną egzekucję, która doprowadziła do wyegzekwowania kwoty w wysokości 44 394,00 zł w okresie od 16 czerwca 2021 r. do 25 sierpnia 2021 r. Tym samym należy uznać, iż Beneficjent posiadał środki i miał możliwość wpłaty pierwszej raty do dnia 30 czerwca 2021 r. Beneficjent pomimo dysponowania ww. środkami nie dokonał żadnej wpłaty na poczet spłaty należności ustalonej decyzją ostateczną nr RPSW.IZ.UMWSW.....z dnia r. Należy zauważyć, że wykazanie choćby najmniejszych przejawów woli spłaty zobowiązania uwiarygodniłoby chęć spłaty należności w ratach według harmonogramu zaproponowanego przez Beneficjenta co mogłoby być argumentem przemawiającym na korzyść w sprawie wniosku o możliwość rozłożenia na raty całości należności wraz z odsetkami. Jednocześnie podkreślić należy, że przed zajęciem rachunku bankowego przez organ skarbowy Beneficjent nie zwrócił żadnych nawet częściowych środków zobowiązania.



Należy uznać, iż takie działanie Beneficjenta nie służy pozytywnemu rozpatrzeniu wnioskowanej ulgi.

W okolicznościach sprawy za udzieleniem ulgi nie przemawiają także względy gospodarcze. Przedmiotem oceny Instytucji Zarządzającej była także przesłanka możliwości płatniczych Beneficjenta. Instytucja Zarządzająca na podstawie przedłożonych przez Beneficjenta dokumentów ustalił stan majątku Spółki prowadzonej przez Beneficjenta.

Instytucja Zarządzająca, dokonując analizy sprawozdania finansowego za 2019 r., ustaliła, że Beneficjent posiad majątek w wysokości zł (aktywa razem). Beneficjent w Bilansie wykazał kapitał własny w 2019 r. w wysokości zł.

Ponadto, zgodnie z Bilansem sporządzonym na dzień 31 grudnia 2019 r. Beneficjent posiadał środki trwałe w wysokości zł w tym budynki, lokale, obiekty o wartości zł, urządzenia techniczne i maszyny o wartościzł oraz inne środki trwałe o wartości zł. Z Bilansu wynika, że Beneficjent posiadał w roku 2019 r. aktywa obrotowe na kwotę zł. Beneficjent na koniec roku obrachunkowego 2019 osiągnął zysk w wysokości zł.

W tym miejscu podkreślenia wymaga fakt, że zgodnie z danymi zawartymi w przekazanym Bilansie za rok 2019 wartość budynków, lokali, praw do lokali i obiektów inżynierii lądowej i wodnej wynosząca w roku 2019 kwotę: zł zmalała o znaczną kwotę w stosunku do wartości poprzedniej z roku 2018 tj. o kwotę zł. W roku 2018 wartość ww. nieruchomości wynosiła bowiem kwotę zł. Beneficjent nie wyjaśnił przyczyn tak znacznej zmiany wartości środków trwałych ... tj. o kwotę zł, pomiędzy rokiem 2018 a rokiem 2019. Nie bez znaczenia w ocenie tego stanu faktycznego może mieć fakt podziału ... prowadzonej przez Beneficjenta tj. ze w została wydzielona..... z siedzibą, a co za tym idzie można wnioskować, że majątek i środki trwałe również został podzielony pomiędzy te Istnieje więc prawdopodobieństwo, że ww. część środków trwałych o wartości ponad zł została przeniesiona do poprzedniej w Zobowiązanie do zwrotu środków ciężące poprzednio naw, jak już wyżej omówiono, istniało już od roku 2017 i uprzednio wynosiło ono kwotę ponad zł, dopiero w roku 2020 wartość jego obniżyła się ostatecznie do kwoty dofinansowania: zł. W związku z czym w momencie dokonywania podziału ... znany był fakt konieczności uregulowania ww. zobowiązania, a co za tym idzie zmniejszenie środków trwałych wyłonej w, która przejęła prawa i obowiązki z siedzibą w, o kwotę ponadzł nie sprzyja pozytywnemu rozpatrzeniu wniosku o ulgę.

Instytucja Zarządzająca, analizując kolejne sprawozdanie finansowe za okres 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. ustaliła, że majątek Beneficjenta zmalał, niemniej jednak w dość niewielkim stopniu w 2019 r. wynosił zł, natomiast w 2020 r. wyniósł zł. Jak wynika z dostarczonego przez Beneficjenta Bilansu należności krótkoterminowe w 2019 r. wyniosły zł, natomiast w 2020 r. zmniejszyły się do kwoty zł. Ta sama sytuacja dotyczy przychodu od należności z tytułu dostaw i usług o okresie spłaty do 12 miesięcy. Na koniec 2019 r. ww. należności opiewały na kwotę zł, natomiast na koniec w 2020 r. zmniejszyły się do kwotyzł. W ww. sprawozdaniu finansowym Beneficjent wykazuje kapitał własny w 2020 r. w wysokości zł.



Należy również nadmienić, że Beneficjent spłacał zobowiązania długoterminowe w tym zaciągnięte kredyty i pożyczki. W 2019 r. wysokość zobowiązań długoterminowych, wynosiła zł, natomiast w 2020 r. zostały spłacone do kwoty..... zł.

Ponadto, zgodnie z Bilansem sporządzonym na dzień 31 grudnia 2020 r. Beneficjent posiada środki trwałe w wysokości zł w tym budynki, lokale, obiekty o wartości zł, urządzenia techniczne i maszyny o wartości zł oraz inne środki trwałe na kwotę zł. Beneficjent w 2020 r. osiągnął zysk w wysokości zł.

Na podstawie ww. danych zawartych w sprawozdaniu finansowym należy uznać, iż Beneficjent na bieżąco reguluje zobowiązania, spłaca zaciągnięte kredyty oraz pożyczki. Nie można przyjąć, że Beneficjent posiada trudną sytuację finansową, ponieważ jak wynika ze sprawozdań finansowych Beneficjent wywiązuje się ze spłaty zobowiązania wobec innych jednostek dokonując ich spłaty, osiągając przy tym na koniec roku obrachunkowego zysk. Pomimo, że Beneficjent osiągnął w 2019 r. oraz w 2020 r. zysk nie regulował należnego zobowiązania wobec Instytucji Zarządzającej. Powyższa sytuacja spowodowała wszczęcie postępowania egzekucyjnego w związku, z którym Organ Skarbowy dokonał zajęć wierzytelności dłużnika egzekwując środki finansowe na rzecz spłaty zadłużenia wobec Instytucji Zarządzającej w łącznej wysokości 44 394,00 zł. W tej sytuacji nie można mówić o braku „możliwości” płatniczych Beneficjenta, ponieważ posiadał on środki pieniężne na koncie niemniej jednak nie dokonał spłaty zadłużenia. Wobec powyższego Instytucja Zarządzająca, poddaje w wątpliwość wiarygodność wniosku Beneficjenta oraz jego zapewnienia co do możliwości spłaty uznając tym samym, iż nie można ocenić sytuacji majątkowej wnioskodawcy jako nie rokującej możliwościami spłaty zobowiązań publicznoprawnych.

Mając na uwadze powyższe oraz stosownie do treści art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p., właściwy organ może na wniosek zobowiązanego umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi Beneficjenta. Instytucja Zarządzająca musiała mieć na względzie, że przyznanie ulgi jednemu podmiotowi może skutkować zarzutem stawiania go w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do innych podmiotów, które wywiązują się rzetelnie z nałożonych na nie korekt finansowych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt III SA/Wa 1159/10). Takim decyzjom sprzeciwiają się zasady wolnego rynku i wolności gospodarczej. Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana do równorzędnego traktowania podmiotów korzystających ze wsparcia w postaci dofinansowania.

Zapisy powyższej ustawy dają Instytucji Zarządzającej możliwość udzielenia ulgi w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Chodzi o możliwość umarzenia należności publicznoprawnych w całości albo w części lub odraczania bądź rozkładania na raty.

Na wstępie należy wskazać, iż kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują ww. przepisy ustawy o finansach publicznych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek organom wyposażonym we władztwo publiczne. W ocenie Instytucji Zarządzającej uzasadnione jest by rozpoznając wniosek



o rozłożenie na raty całości należności wraz z należnymi odsetkami, skorzystać z orzecznictwa sądowoadministracyjnego wypracowanego w zakresie rozumienia przesłanek „ważnego interesu podatnika (dłużnika)” i „interesu publicznego” na kanwie art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, który operuje pojęciami „ważnego interesu podatnika” i „interesu publicznego”, gdyż nawet wydając decyzję administracyjną w oparciu o art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, przed rozważeniem przesłanek tam wskazanych, rozpatrzyć należy, czy wystąpiły przesłanki „ważnego interesu dłużnika” i „interesu publicznego”. W tym miejscu należy podkreślić, iż przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań nie jest obligatoryjne i w każdym przypadku opiera się na uznaniu administracyjnym, co oznacza, że Instytucja Zarządzająca na podstawie analizy całości zebranego materiału dowodowego ocenia, czy w konkretnym przypadku występują przesłanki do zastosowania ulgi. Instytucja Zarządzająca powinna dokładnie wyjaśnić stan faktyczny, natomiast wybór konsekwencji ustalonego stanu faktycznego ustawodawca pozostawił uznaniu Instytucji Zarządzającej. W ramach uznania administracyjnego, Instytucja Zarządzająca ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, co oznacza, że może - w przypadku stwierdzenia jednej z przesłanek - uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 k.p.a.), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.), zaś decyzja winna spełniać wymogi określone w art. 107 § 1 i § 3 k.p.a. W wyroku z dnia 7 lutego 2013 r., sygn. akt I SA/Po 826/12 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wskazał, iż instytucja udzielenia ulgi w spłacie zaległości podatkowych przewidziana w Ordynacji podatkowej opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, co nie oznacza że ustawodawca pozostawił organom zupełną swobodę w ich stosowaniu. Przepis ten pozostawia do uznania organu podatkowego istnienie lub nie istnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz decyzja w przedmiocie ulgi musi zawierać uzasadnienie stanowiska Instytucji Zarządzającej. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionym materiale dowodowym. Instytucja Zarządzająca musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają charakter równorzędny, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone. Zwroty: „ważny interes podatnika” i „interes publiczny” nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. Przepisy prawa, posługując się pojęciami: ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, jednocześnie ich nie definiują, ani też nie odsyłają do innych aktów prawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2003 r., sygn. akt SA/Sz 945/01 „ważny interes podatnika” to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności.

Przez „ważny interes podatnika” należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt II FSK 2118/10 Naczelny Sąd Administracyjny wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia „ważnego interesu podatnika” powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Sąd wskazał, że



chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe niezależne od działań podatnika. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązania.

Nie możemy przyjąć, iż brak możliwości spłaty zadłużenia przez Beneficjenta jest wynikiem ww. zdarzeń, ponieważ przedmiotowa należność nie powstała na wskutek nadzwyczajnych i wyjątkowych okoliczności, spowodowanych działaniem czynników, na które Beneficjent nie miał wpływu i które były niezależne od jej postępowania tj. działania Beneficjenta w zakresie rozporządzenia przedmiotowymi środkami spowodowały niekorzystną dla niego sytuację, skutkującą zwrotem powyższych środków. Ponadto, Organ Skarbowy wyegzekwował znaczne środki od Beneficjenta należy więc uznać, iż Beneficjent posiada możliwości spłaty zobowiązania niemniej jednak się z niego nie wywiązuje. Instytucja Zarządzająca stwierdziła zatem, że możliwości płatnicze, jak również względy społeczne, nie przemawiają za rozłożeniem należności na raty.

Należy ponownie podkreślić, iż ważny interes zobowiązanego ujmowany jest jako interes wyjątkowy odbiegający od powszechnych standardów i sytuacji, natomiast w przedmiotowej sprawie nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności przemawiające za uwzględnieniem wniosku Beneficjenta. Nie można wystąpienia przesłanki „ważnego interesu podatnika” upatrywać w dolegliwości finansowej, jakiej doświadcza obecnie Beneficjent w związku z koniecznością wywiązania się z ciężących na nim zobowiązań. Trudna sytuacja majątkowa dłużnika (gdyby taka wystąpiła) sama w sobie także nie może być uznana za przesłankę umożliwiającą zastosowanie wnioskowanej ulgi, a tym bardziej nie można jej utożsamiać z ważnym interesem dłużnika, ponieważ w przeciwnym razie prowadziłoby to do absurdu, gdyż każdy dłużnik znajdujący się w trudnej sytuacji majątkowej spełniałby przesłankę przyznania ulgi.

Ponadto, należy zauważyć, iż przyznanie Beneficjentowi ulgi w postaci rozłożenia na raty powstałych z jego winy zaległości, a zatem nie będących wynikiem nagłych, nadzwyczajnych zdarzeń losowych, które mogły ewentualnie uzasadniać przyznanie powyższej ulgi, stałoby w sprzeczności z zasadą równego traktowania przez Instytucję Zarządzającą Beneficjentów Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013, którzy znaleźli się w podobnej sytuacji.

W ocenie Instytucji Zarządzającej argumentem przemawiającym za brakiem spełnienia warunku ważnego interesu publicznego, jest fakt, iż kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w Umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem, a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania. W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa, chyba że



Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia.

Ponadto, odnosząc się do liczby 24 rat wskazanych przez Beneficjenta w harmonogramie spłat, Instytucja Zarządzająca wskazuje, że przyjęcie proponowanego systemu ratalnego oznaczałoby jednocześnie wydłużenie okresu odzyskania środków wypłaconych w ramach RPOWŚ na lata 2007-2013 o kolejne 2 lata, co nie jest bez znaczenia jeżeli chodzi o konieczność niezwłocznego egzekwowania należności z zamkniętego już programu operacyjnego. W dniu 23 lipca 2018 r. zostało wypłacone przez Komisję Europejską saldo końcowe w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013, a co za tym idzie wszelkie należności wypłacone w ramach tego Programu, które zostały wykorzystane z naruszeniem procedur, powinny być niezwłocznie zwrócone do Komisji Europejskiej. Nie bez znaczenia jest też fakt, że kolejny program operacyjny tj. Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 również zmierza ku zakończeniu, a co za tym idzie środki EFRR wypłacone Beneficjentowi jeszcze w ramach poprzedniego programu operacyjnego RPOWŚ na lata 2007-2013 winny być niezwłocznie zwrócone do Komisji Europejskiej. Beneficjent zawniósł o udzielenie ulgi dopiero w roku 2021 r., po zastosowaniu środków przymusu egzekucyjnego, a w latach 2017-2020 nie podjął żadnej czynności zmierzającej do chociaż częściowego uregulowania zobowiązania. Tym samym, Instytucja Zarządzająca nie widzi podstaw do pozytywnego rozpatrzenia przedmiotowego wniosku o ulgę oraz do zawieszenia postępowania egzekucyjnego, które przecież przynosi wymierne efekty w postaci co miesięcznej spłaty należności na poziomie około 30 000,00 zł.

Mając na uwadze powyższe, Beneficjent miał świadomość, że odpowiedzialność za właściwą realizację przedmiotowej inwestycji spoczywa na nim, a co za tym idzie powinien również odpowiednio się zabezpieczyć na okoliczność ewentualnych konsekwencji finansowych w przypadku wykrycia przez organy kontrolne nieprawidłowości w realizacji przedmiotowego Projektu. Należy podkreślić, iż w przedmiotowej sprawie szczególnie interes publiczny przemawia za odmową udzielenia wnioskowanej ulgi, gdyż naruszona zostałaby zasada równego traktowania beneficjentów.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej w analizowanej sprawie nie zachodzi ważny interes publiczny przemawiający za udzieleniem wnioskowanej ulgi, ponieważ aktualna sytuacja Beneficjenta jest konsekwencją jego wcześniejszych działań i suwerennych decyzji. Powstanie przedmiotowej należności, jak wykazano w decyzji, spowodowane było realizacją inwestycji niezgodnie z procedurami obowiązującymi przy wykorzystaniu środków publicznych. Przyznanie wnioskowanej ulgi przez Instytucję Zarządzającą stanowiłoby wyraz akceptacji dla nienależytego wywiązywania się z zobowiązań co nie znajduje aprobaty w aspekcie społecznym. Ochronie podlegałyby wyłącznie indywidualny interes Beneficjenta i to kosztem interesu społecznego.

„Ważny interes podatnika” wymaga istnienia nadzwyczajnych okoliczności w sytuacji życiowej konkretnego podatnika, zdarzeń obiektywnie niezależnych od postawy, zachowania podatnika, na które nie mógł mieć wpływu nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności w danych okolicznościach, zaś interes publiczny oznacza, że za zastosowaniem wnioskowanej ulgi musi przemawiać konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy. (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 16 kwietnia



2013 r., sygn. akt I SA/Gd 273/13; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 7 listopad 2017 r., sygn. akt I SA/Rz 535/17).

Mając na uwadze powyższe oraz przywołane orzecznictwo sądoadministracyjne, Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż w ramach analizowanej sprawy nie zaistniały żadne omówione powyżej przesłanki umożliwiające rozłożenie na raty całości zobowiązania wraz z należnymi odsetkami. Co więcej udzielenie wnioskowanej ulgi byłoby wysoce niepożądane z punktu widzenia interesu publicznego, bowiem to w jego definicji wskazano konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca stwierdza, że w przedmiotowej sprawie niemożliwe jest udzielenie wnioskowanej ulgi z uwagi na brak wykazania przez Beneficjenta ważnego interesu przemawiającego za otrzymaniem takiej pomocy, a także z uwagi na brak zaistnienia ważnego interesu publicznego. Konieczność zapłaty przez Beneficjenta przedmiotowego zobowiązania jest efektem jego działań i realizowania przedmiotowego projektu niezgodnie z zapisami umowy o dofinansowanie. Udzielenie więc Beneficjentowi, w analizowanej sytuacji, takiej ulgi przez Instytucję Zarządzającą stanowiłoby również naruszenie zasady równego traktowania wszystkich beneficjentów. Instytucja Zarządzająca wykonując zadania, o których mowa w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju w perspektywie finansowej 2007-2013, powinna uwzględniać zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów w ramach programu oraz zapewniać przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektów. Instytucja Zarządzająca po przeanalizowaniu złożonej przez Beneficjenta dokumentacji uważa, iż w omawianej sprawie nie zaistniały żadne szczególne i wyjątkowe okoliczności uzasadniające przyznanie w ramach uznania administracyjnego wnioskowanej ulgi w spłacie. Tym bardziej, że sytuacja Beneficjenta nie jest efektem nagłych, losowych zdarzeń, lecz skutkiem podejmowanych działań gospodarczych i finansowych.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 orzeka jak w sentencji.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

- 1) umowa o dofinansowanie nr UDA-RPSW..... z dniar. wraz z Aneksami: nr UDA-RPSW..... z dnia r., UDA-RPSW..... z dnia r., UDA-RPSW..... z dnia r., UDA-RPSW..... z dnia r., UDA-RPSW..... z dnia r., UDA-RPSW..... z dniar.;
- 2) wniosek o dofinansowanie realizacji projektu wraz z dokumentacją i załącznikami,
- 3) decyzja administracyjna nr RPSW.IZ.UMWSW..... z dnia r.;
- 4) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.9.7.2021 z dnia 14.04.2021 r. – Upomnienie nr ...;
- 5) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.9.13.2021 z dnia 27.05.2021 r. wraz z tytułem wykonawczym nr z dniar.;
- 6) pismo Beneficjenta z dnia 14.05.2021 r. tj. wniosek o udzielenie przedmiotowej ulgi;
- 7) pismo Beneficjenta z dnia 09.06.2021 r. tj. harmonogram spłat zadłużenia;



- 8) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.9.13.2021 z dnia 11.06.2021 r.;
- 9) pismo Beneficjenta z dnia 05.07.2021 r. tj. dotyczące uzupełnienia informacji związanych z ubieganiem się możliwości spłaty należności w ratach wraz z załącznikami tj. sprawozdanie finansowe za okres 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r., sprawozdanie finansowe za okres 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r., formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, udzielaną na warunkach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, listę przypadków pomocy publicznej otrzymanej przez ... w ciągu ostatnich trzech lat oraz *formularz informacji przedstawionych przy ubieganiu się o pomoc de minimis udzielaną na warunkach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis*;
- 10) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.9.13.2020 z dnia 15.07.2021 r.;
- 11) Wyciągi bankowe nr 19/2021 z dnia 29.07.2021r., nr 20/2021z dnia 02.08.2021 r., nr 21/2021z dnia 04.08.2021 r., nr 22/2021 z dnia 05.08.2021 r., nr 23/2021 z dnia 09.08.2021 r., nr 24/2021 z dnia 10.08.2021 r., nr 25/2021 z dnia 12.08.2021 r. oraz nr 27/2021 z dnia 17.08.2021 r., 28/2021 z dnia 19.08.2021r., 30/2021 z dnia 24.08.2021r., 31/2021 z dnia 25.08.2021r.
- 12) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.9.13.2020 z dnia 20.09.2021 r.
- 13) Protokół z dnia 27.09.2021r.

POUCZENIE

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancji. Beneficjent może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Jeżeli Beneficjent nie chce skorzystać z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi wynosi 200 zł. W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Beneficjent może zrzec się wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wówczas, z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI



**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI



WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO



Decyzja została sporządzona w trzech egzemplarzach, które otrzymują:

- 1) w
- 2) a/a – 2 egzemplarze